

сява ся прокимена: „Господи силою Твоею возвеселит-
ся царь . . . . и се чете Апостола, въ който Св. Па-
велъ съвѣтва покорность“ властямъ предержащимъ, и
че властѣта произлиза отъ Бога, и заради това, всеки,
който се противи на властѣта, противи се на повелѣ-
нията на Самаго Бога. Слѣдъ Апостола се чете Еван-
гелието, въ което изъ устата на Самаго Господа Ии-
суса се слупия заповѣдѣта: „*воздадите Кесарева Кесаре-*
ви“. . . . .

Слѣдъ Евангелието Митрополититѣ поднасятъ на
Императора Царска Порфира, и Господаря ъкъ намѣта от-
горѣ си подпомаганъ отъ владичитѣ отъ които най ста-
рий произнася: „*Во имя Отца и Сына и Святаго Духа,*
аминъ.“ Хоръ отъ името на църквата пѣе: „*Господи*
помилуй!“ Тогава Негово Величество навожда глава и
първенствующий Митрополитъ като ъкъ осянява съ кръс-
тно знамение, полага върху ѣ ржката си кръстообразно и
прочита молитва, въ която моли Госпоа Бога, за да у-
достои своя вѣренъ рабъ да приеме священното миро-
помазание подобно на Давида, който приелъ помазание-
то отъ пророка Самуила; за да Го облече съ Своята
Божественна Сила, за великия подвигъ на царуванieto;
за да би се явилъ Той твърдъ пазителъ на догмитѣ на
святата православна вѣра, и като извърши своето цар-
ско служение на земята да се удостои да наслѣди и не-
бесното царство. Слѣдъ тая молитва всички находя-
щи се въ църквата вѣрноподанни навождатъ глава, и
чрѣвъ устата на Митрополита молятъ се Богу, за своя
Възлюбенъ Господаръ. Подиръ това митрополита по-
дава на Царя Императорска корона и той ъкъ туря на
главата си, а Митрополита чете: „*Во имя Отца и Си-*
на и святаго Духа, аминъ. Слѣдъ това първоосвятителя
казва на Негово Величество. „*Благочестивий, Самодер-*
жавнѣйший Императоре Всеросийски! Видимото и вѣ-
щественно това украшение на твоята глава, е явенъ
образъ, че тебе, главата на Всеросийския народъ вѣн-
чава невидимо царѣтъ на славата Христосъ, съ благо-
словението на Своята благостиня, като Тя утвърдява